

CONTEXT

ELS REIS (NO L'EMÈRIT) El quart rei

Llegendes paganes afirmen que els Reis d'Orient eren quatre però que un va llegir l'estel al revés (va seguir la cua) i es va perdre. Mentida. No és va perdre, va fundar l'IBEX i és el que encara mana.

Els reis d'Orient, deixem-nos estar d'històries, són (o foren) un assaig general per introduir a la civilització personatges de cartró pedra de inutilitat manifesta però amb corbata. Els diplomàtics no deixen de ser figuretes ornamentals que es pengen a l'arbre de Nadal, molta lluentor i poca eficàcia. Alguna vegada venen pactes brossa, intercanviant secrets coneguts per tothom i fan sopars de gala. No serveixen per res més però són els descendents directes dels tres reis i potser per això tenen butlla i es presenten pels llocs sense fer-hi cap falta, lluint d'espècies que ningú no necessita. Al bon Jesús l'importava una bleda l'or, la plata i la mirra. Ell volia la llet de la mare, però la diplomàcia no fa lactància.

Aspirants menys aplicats dels reis han

quedat en petits ambaixadors de terres llunyanes (com Betlem també). Treballen més que els altres perquè tenen una feina més bruta, més directe amb la política. Ells, com els conqueridors espanyols viuen d'intercanviar trossos de vidre trencats per signatures de mines o pous de petroli. No aconseguen grans vendes però faciliten el camí per quan els polítics de rang fan una trobada per amenaçar a l'altre.

Els més pencaires descendents dels Melcior i companyia són els venedors a domicili o a porta de comerç o a telèfon de casa. Ofereixen coses, tan se val una o altra, ells van a tant alçat. Perduda la descendència directa amb els monarques de Betlem, ells van només pel negoci (igual que ambaixadors i diplomàtics) però amb matèries menys fines. Tan els és vendre un llibre com una colònia o una arma.

I aquesta és l'ensenyança que se'n treu de la utilitat de la reialesa. Cap ni una encara que resulti molt cara.

